

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De prouidentia quam pro Schythis habuerat, & quo pacto Marcionistas
insectatus fuerat. Capvt XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

De fanis Idolorum in Phœnicia ab eo deiectis.

CAPVT XXIX.

Porro cū certior factus esset, Phœniciā etiam nū ad nefaria dæmonum mysteria celebranda cæco furore ferri, monachos diuino pietatis studio inflammatos, in vnū cogit. Eosque cum edictis imperatoriis ad simulachrorū fana demolienda mittit. Opificibus autem & eorum ministris, qui ista deturbarent, mercedē non ex imperatoris prōpsit ærario, sed fœminas cum diuitijs circumfluentes, tū fide præclarè instructas induxit, uti sumptus in eam rem (docuit nāq; quanta laus ex tali largitione colligi soleat) affatim & liberaliter suppeditarent. Itaque reliqua dæmonū delubra hoc pacto solo æquanda curauit.

De Gotthorum ecclesia. CAP. XXX.

Cvm videret præterea gentem Scyticam doctrinæ Arianae laqueis irretitam teneri, molitus est sedulo inde eam eripere: ad quam predam capiendam hanc viā excogitauit. Complures, qui eadem lingua loquebantur, presbyteros, diaconos, & lectores ordinauit, illisque vnā tribuit ecclesiam: quorum opera multos errore lapsos, ecclesiæ reconciliauit. Nam ille ipse plerunque ad eam ecclesiā profectus, cum illis locutus est, interprete vtriusque linguæ perito vsus: aliosque dicendi facultate instructos, ad idem ipsum faciendum induxit. Ista quidem in vrbe illa præstitit, cōpluresque errore imbutos, veritate doctrinæ apostolicæ explanata, ad viam salutis reduxit.

De prouidentia quam pro Schythis habuerat, & quo pacto Marcionistas infectatus fuerat.

CAPVT XXXI.

Itemque cum accepisset Schythas, qui Nomadæ vocantur, quique propter Istrum accolabant, sitienter quidem salutem appetere, sed habere neminem, qui sitim suam salutaris doctrinæ fluentis restingeret, viros laborū

℞ 4 apostolico-

THEODOR. HISTOR.

apostolicorum imitatores conquisiuit, eosque illis erudien-
dis præfecit, literas autem eius ad Leontium episcopū An-
cyræ perscriptas, quibus tum Scythas ad fidem cōuersos ef-
se significabat, tum orabat, vt viros idoneos ad rectam salu-
tis viam illis monstrandam mitteret, ipse equidem perlegi.
Porro autem vbi intellexit pestiferam Marcionis hæresin
nonnullos in nostra regiōe pagos occupasse, scripsit ad eū,
qui id temporis episcopus illius ecclesiæ fuit, hortatus, vt
hæresim illam inde expelleret: atque quò ei in eo negotio
exequendo adiumento esset, edicta imperatoris ad illum
mittenda curauit. Sed de ecclesiis, more Diui Pauli aposto-
li, quàm animo sollicito esset, ex his rebus gestis satis con-
stare poterit.

De Gainæ postulatione, & Ioannis Chrysostomi responsione. CAP. XXXII.

SVnt autem alia ipsius facta, quæ eius loquendi liberta-
tem perspicuè daclarare queat. Exempli gratia: Gainas
quidam genere Schyta, animo barbaro, insolentia pla-
nè tyrannica per id temporis dux fuit, & non modò exerci-
tui ex sua gente collecto, verùm etiam vnà, Romanis tum
equestribus, tum pedestribus copiis præfuit. Quem quidè
non solum alii omnes, sed etiam imperator ipse (quippe eū
tyrannidem moliri suspicabatur) magnopere extimuit. Iste
labe aspersus Arriana, postulat ab imperatore vnum ex sa-
cris templis sibi dari. Imperator autem respondet se de ea
re capturum consilium, & vnum ei curaturum promittit. I-
taq; diuino illo Ioanne accersito, ei postulatum Gainæ ex-
ponit, commemorat eius potentiam, moliri tyrannidem in-
dicat, orat, vt templo donato furètem eius animum placet.
Cui nobilis ille vir, ne, inquit, istud ei pollicere, neq; san-
ctum dare canibus mandes. Nam nunquam equidem pati-
ar, vt qui deum verbum sanctè & augustè laudibus & hym-
nis celebrant, expellantur è sacro templo, idemque tribua-
tur his, qui contra eum loquuntur blasphemias. Atque ne
barbarum illum omnino metuas, imperator, sed me & illū
in vnum locum conuoca, tuque silentio vtriusq; nostrū ser-
moni ausculta. Ego certè me hominis linguam refrenaturū
spero